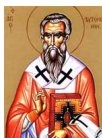

Свети свештеномученик Автоном

Удаљио се у време гоњења Диоклецијанова из Италије у Витинију Азијску, у место звано Сореос, и ту многе превео у хришћанство, и саградио им цркву св. Архангела Михаила. Обитавао у кући некога доброг хришћанина Корнелија, кога Автоном посвети најпре за презвитера а по том и за епископа. Недалеко од града Сореоса беше место Лимна, насељено само незнабошцима. Св. Автоном оде у то место и убрзо просвети многе Јеванђељем Христовим. То озлоби незнабошце, те они једнога дана јурнуше у цркву св. Архангела Михаила у Сореосу, и на служби Божјој убише Автонома у олтару, и убише многе друге хришћане у храму. У време цара Константина на гробу св. Автонома подиже храм неки царски велмож Севиријан. На 200 година после своје смрти јавио се св. Автоном једном војнику, по имену Јовану. Тај Јован откопа мошти светитељеве, и нађе их сасвим нетљене. И многи болесници добише здравље од моштију светитељевих. Тако Бог прослави онога који Њега прослављаше док живљаше у телу.

Тропар (глас 4):

Био си наследник Апостола престолом и заједничар духом, богонадахнуто дело си нашао у виђењу духовног узрастања: Због тога си уздизао реч истине и ради вере си до крви пострадао, свештеномучениче Автономе: Моли Христа Бога да спасе душе наше

Свештеномученик Корнут епископ Иконијски

Родом од Никомидије из села Салате. Беше већ сасвим стар када наста гоњење у време Декија и Валеријана. Неки мучитељ хришћана Переније дође у Никомидију, и поче

трагати за хришћанима. Хришћани изађоше из града, и скрише се, а престарели епископ њихов не хте изаћи, но сам лично предста Перенију и објави себе хришћанином. Мучитељ га свега увеза и нареди те га вукоше по граду, докле многа крв из њега не истече и док под мачем не предаде свету душу своју Богу.

Свети мученик Јулијан са 40 другова

Пострадаше сви око 300. год. Најпре бише мучени, па онда посечени. Пред смрт своју мољаше се Богу св. Јулијан овако: „онима који узму од праха мога, подај им, Господе, опроштај греха и утолење страсти; нека на њихова поља не нападају штетне птице, ни скакавци, ни гусенице, нити друга каква пагубна смртоносина; а дух мој прими с миром.”

Преподобни Данил са Тасоса

Подвижник и оснивач великог манастира. Савременик св. Јоаникија Великог. Био присутан када је Јоаникије посетио острво Тасос. Народ умоли прослављеног Јоаникија, да их ослободи змија. Светитељ се помоли Богу, и змије у огромном броју јурну у море и подаве се.

Свети мученик Македоније, Татијан и Теодул

Пострадали за Христа Господа у време Јулијана богоодступнога, а у месту Мероси Фригијској. За разорење кипа неког идола били љуто мучени, и на гвозденој леси печени

све док душе своје Богу не предадоше. За време горења на огњу ови храбри мужеви довикиваху мучитељу ругајући се: „не ћеш ли пробати од нашега меса, да ли је добро печено?" И још су говорили, као и славни архиђакон Лаврентије: „окрени нас на другу страну, јер ова једна је печена!" Гледајући и слушајући св. мученике на огњу мучитељ је био више збуњен и устрашен него ли они.

Автоном преславни од мука не преза,
Но због службе своје местом се не веза;
Бежећи од гнева љутих мучитеља
Он сејаше семе светог Јеванђеља,
Крштаваше људе именов Христовим,
Чудеса творећи са именов овим.
Па кад дело сврши и Богу угоди,
И кад час му куцну да у вечност ходи,
Мучитељи љути у храм ускочише,
У светом олтару свеца погубише.
Кад бескрвну жртву светац приношаше
Бескрвна с крвавом – обе се смешаше!
Свети Автономе, Божји службениче,
– Божијему слуги муке и приличе –
Спаси нас од страха при виду мучења,
И помоћник буди нашега спасења.
Да се не страшимо за Крст све поднети.
Да се поносимо за Христа умрети.
Целебниче чудни од сваке болести,
Сачувај нас лажне демонске прелести,
Да ум удубимо у Свевишњег Бога,
Да се сподобимо живота вечнога,
У ком и ти сада као цар царујеш,
С ангелима светим радосно ликујеш.

РАСУЋИВАЊЕ

Каква треба да је веза човека с Богом? Непрекидна и непрестана. „Прилепи се Богу као син оцу“, саветује св. Антоније. А св. Алоније говорио је: „ако човек не метне у срце своје да осим њега и Бога никога више нема у свету, не може обрести спокојства души својој“. Један Бог довољан је, и предовољан, за све што човечје срце може пожелети. Блажена Теодора примила је без једне речи туђе дете, потурено јој од клеветника као њено. Она је то дете с љубављу одгајила и васпитала у страху Божјем. А пред смрт своју овако је она саветовала то дете: „шта је човеку потребно више од Бога и љубави Његове божанствене? Он је сокровише наше, Он богатство, Он јело и пиће, Он одело и кров, Он здравље и крепост, Он весеље и радост, Он надежда и уздање наше. Њега да задобијеш, потруди се, сине мој. Ако Бога јединога задобијеш, довољно ти је: више ћеш се радовати Њиме него да си васцели свет приобрео“. Говорећи ово св. Теодора није говорила ни из књиге ни из туђе приче него на основу свог сопственог искуства. Седам година она је живела отерана и презрена од свих људи, и за то време она је сазнала опитом, да јој је Бог све, и да је један Бог довољан за све што човеку срце жели.

СОЗЕРЦАЊЕ

Да созерцавам поделу царства Соломонова (I Цар. 11– 12), и то:

1. како се због греха Соломонова подели царство Израилско;
 2. како слуга царев Јеровоам поста цар на 10 племена, а син царев Ровоам на 2 племена;
 3. како и данас бива да отац гресима навлачи беду на сина а старешина народа на народ.
-

БЕСЕДА

о томе како се дух мора хранити Христом да би живео

Који једе мене и он ће живети мене ради (Јов. 6, 57).

Тако говори Господ Христос, живот и источник живота. Дрво једе земљу и ваздух и светлост. Ако дрво не једе земљу и ваздух и светлост, да ли ће да расте и живи? Одојче на грудима мајке своје шта друго једе него мајку своју? Ако не једе мајку своју, да ли ће да расте и живи? Тако исто ни дух наш нити ће расти ни живети, ако не једе Христа, живога и бесмртнога. Овде није реч о животу општем, којим природа живи, нити о животу закржљалом, којим незнабошци живе, него о животу посебном, божанском, вечном; о животу пуном и радосном. Тај живот даје се људима само Христом, и он долази само онима, који се хране Христом. Сваки је човек онолико велики каквом се храном храни; и сваки је човек онолико жив каквом се храном храни. Није овде реч о телесној храни, јер се телесном храном не храни душа човекова него само тело човеково. Људи се разликују и по телесном расту и животу, али та је разлика сасвим незнатна. Разлика пак у духовном расту и животу међу људима је огромна: докле се једни људи растом духа свога једва уздижу над земљом, дотле се други узвишују до небеса. Разлика између Ирода и Јована Крститеља зар је мања од разлике између цара и ангела? Докле се онај први и телом и духом вуче по земљи и злочиним брани столицу своју на земљи, дотле овај телом стоји на камену у пустињи а духом се уздиже на небеса међу ангеле. О браћо моја, уздигнимо дух свој на небеса, где Христос Господ седи на престолу славе вечне, и хранимо и појимо дух свој и срце своје Њиме, чистим и свемоћним животом. Тако ћемо се само удостојити да будемо Његови санаследници у царству небеском. Исусе Господе, истинити Боже наш, храно наша слатка и Хранитељу наш човекољубиви, не одрини нас од груди Твојих божанских, јер смо слаби и нејаки. Храни нас Собом, о милостиви Хранитељу наш. Теби слава и хвала вавек. Амин.